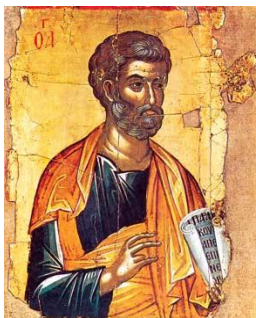

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ

Οι πρώτοι Χριστιανοί ήταν τόσο ενωμένοι μεταξύ τους που λειτουργούσαν σαν ένα σώμα με μία ψυχή, χωρίς να έχουν δόλο και πονηρία. Υπήρχε μεταξύ τους συμφωνία σκέψεων και συναισθημάτων και είχαν και κοινό ταμείο. Όσοι διέθεταν κάποιο χωράφι ή σπίτι το πωλούσαν κι έβαζαν τα χρήματα στο κοινό ταμείο. Από τα χρήματα αυτά έδιναν στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του.

“Κάποιος όμως άνθρωπος που λεγόταν Ανανίας μαζί με τη γυναίκα του Σαπφείρα, πούλησε ένα χωράφι που είχε και κράτησε για τον εαυτό του ένα μέρος από το αντίτιμο που εισέπραξε, κρυφά από τους άλλους Χριστιανούς, εν γνώσει όμως και της γυναίκος του. Και αφού έφερε το υπόλοιπο ποσό από τα χρήματα, το έθεσε κατά γης μπροστά στα πόδια των Αποστόλων, προσποιούμενος ότι αυτό ήταν ολόκληρο το αντίτιμο του αγρού.

Και είπε ο Πέτρος: «Ανανία, γιατί άφησες το σατανά να γεμίσει την καρδιά σου με πονηρές σκέψεις μέχρι του σημείου, ώστε να εξαπατήσεις εσύ με το ψέμμα σου το Άγιον Πνεύμα και να κατακρατήσεις κρυφά για τον εαυτό σου ένα μέρος από το αντίτιμο του χωραφιού που πούλησες; Όταν το χωράφι αυτό ήταν απούλητο, δεν παρέμενε δικό σου; Και όταν πουλήθηκε, το αντίτιμό του δεν ήταν στην εξουσία σου να το διαθέσεις όπως ήθελες; Κανείς δεν σου επέβαλε να φέρεις το αντίτιμό του εδώ. Αλλά εσύ, για να προσελκύσεις το θαυμασμό και την εκτίμηση της Εκκλησίας, προσποιείσαι ότι προσφέρεις τώρα όλα όσα εισέπραξες και δεν έχεις την ειλικρίνεια να πεις ότι κράτησες για τον εαυτό σου ένα μέρος από το αντίτιμο, οπότε κανείς δεν θα σε κατηγορούσε. Γιατί δέχθηκες στην καρδιά σου και αποφάσισες να κάνεις αυτήν την πράξη; Δεν είπες ψέμματα σε ανθρώπους, αλλά στο Άγιο Πνεύμα, το οποίο είναι Θεός».

Δεν πρόφθασε να ακούσει τους λόγους αυτούς ο Ανανίας και έπεσε κατά γης και ξεψύχησε. Και προκλήθηκε μέγας φόβος σε όλους, όσοι άκουγαν αυτά.

Εν τω μεταξύ οι νεώτεροι στην ηλικία σηκώθηκαν και τύλιξαν τον Ανανία με νεκρικούς επιδέσμους, όπως συνηθιζόταν τότε, και αφού τον μετέφεραν έξω από την πόλη, τον έθαψαν.

Πέρασαν περίπου 3 ώρες από το συμβάν αυτό, και η γυναίκα του Ανανία, η οποία δεν γνώριζε το γεγονός της τιμωρίας του συζύγου της, μπήκε στον τόπο της συνάξεως. Απηύθυνε προς αυτήν το λόγο ο Πέτρος και την ρώτησε: «Πες μου, για τόσο ποσό πουλήσατε το κτήμα;». Και εκείνη είπε: «Ναι, για τόσο». Τότε ο Πέτρος της είπε: «Γιατί έγινε συμφωνία μεταξύ σου και του ανδρός σου να προβείτε σε πράξη, η οποία ισοδυναμεί με το να δοκιμάσετε το Πνεύμα του Κυρίου, εάν πράγματι γνωρίζει τα πάντα και δεν θα εξαπατηθεί με το ψεύδος σας; Να τα πόδια εκείνων που έθαψαν τον άνδρα σου, ακούγονται κοντά στην πόρτα και θα σε πάρουν και σένα έξω». Και έπεσε και αυτή αμέσως κοντά στα πόδια του Πέτρου και ξεψύχησε. Όταν μπήκαν οι νέοι που επέστρεφαν από την ταφή του Ανανία, την βρήκαν νεκρή και την πήραν έξω και την έθαψαν πλησίον του συζύγου της. Φόβος μεγάλος κυρίευσε όλη την Εκκλησία και όλους όσους άκουγαν αυτά”.

ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

Κάποτε ένας άνθρωπος βρισκόταν σε πάρα πολύ δύσκολη θέση. Ένα σοβαρό πρόβλημα τον βασάνιζε. Ζήτησε να τον βοηθήσει ο Θεός και Του υποσχέθηκε ότι αυτό που θα βρει στο δρόμο της ζωής του θα Του το προσφέρει. Ο Θεός ικανοποίησε βεβαίως το αίτημά του και θα περίμενε κανείς και ο άνθρωπος με τη σειρά του να εκπληρώσει κι αυτός το τάμα. Στο δρόμο που βάδιζε βρήκε μια σακούλα γεμάτη με αφράτα καρύδια. Πεινασμένος όπως ήταν, κάθισε κοντά σε μια βρυσούλα κι άρχισε να σπάζει τα καρύδια. Όταν έφαγε και το τελευταίο καρύδι, θυμήθηκε την υπόσχεσή του. Στενοχωρήθηκε λίγο, αλλά γρήγορα βγήκε από το αδιέξοδο. Τι λέτε να σοφίστηκε; Τα τσόφλια! Τα μάζεψε γρήγορα, τα έβαλε στη σακούλα και είπε: «Θεέ μου, αυτά είναι δικά σου». Αυτός κράτησε τον καρπό και τα τσόφλια τα έδωσε στο Θεό!

Όλοι χαρακτηρίζουμε τη συμπεριφορά του προσβλητική. Και όμως την ίδια πράξη επαναλαμβάνουν πολλοί άνθρωποι. Πώς; Τα τσόφλια της ζωής τους προσφέρουν στο Θεό και τον καρπό της ζωής, τα ωραιότερα χρόνια, τα προσφέρουν στο διάβολο. «Τώρα που είμαστε νέοι θα ζήσουμε όπως θέλουμε και όταν γεράσουμε φροντίζουμε και για την ψυχή μας», λένε. Τα γεράματα στο Θεό και τα νειάτα στο διάβολο. Αυτό κάνουν οι πολλοί. Τι πρέπει να κάνουμε όμως;

Α Ν Ε Κ Δ Ο Τ Ο

*Είναι ένας μεθυσμένος και τον τσιμπάει ένα κουνούπι.
Το κοιτάζει σκεπτικός που του πίνει το αίμα και λέει:
Ρούφα ρούφα, να δω πώς θα γυρίσεις το βράδυ σπίτι σου!
ΚΟΥΙΖ

*Γιατί οι μέλισσες πηγαίνουν στον πύργο της Πίζας;
Επειδή έχει γύρη.

*Γιατί ο Καίσαρας φόραγε σανδάλια;
Γιατί ήταν Ιούλιος.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ

- ❖ Κάτσε κότα το Γενάρη και παπί τον Αλωνάρη.
- ❖ Την ημέρα τ' Αϊ- Λιός παίρνει ο καιρός αλλιώς.
- ❖ Αλωνάρη με τ' αλώνια και με τα χρυσά πεπόνια.
- ❖ Η καλή αμυγδαλιά ανθίζει το Γενάρη
και βαστάει τ' αμύγδαλα όλο τον Αλωνάρη.
- ❖ Τ' Αλωναριού τα κάματα(δυνατή ζέστη)
τ' Αυγούστου τα λιοβόρια(ζεστός δυνατός
ανατολικός άνεμος).

- Να θυμάσαι ότι το να μεγαλώνεις είναι υποχρεωτικό, το να μεγαλώνεις όμως ωριμάζοντας ανήκει στη δική σου προσπάθεια.
- Η ζωή μας έχει διαμορφωθεί απ' ό,τι έχουμε δεχθεί κι έχουμε εισπράξει από τους άλλους. Όμως φτιάχνουμε και ομορφαίνουμε τη ζωή τη δική μας και των άλλων απ' αυτό που εμείς προσφέρουμε.
- Ο Θεός μας υποσχέθηκε ένα ασφαλές λιμάνι, όχι ένα ήρεμο πέρασμα. Εάν επιτρέψει ο Θεός τη δυσκολία, ο Ίδιος θα σε βοηθήσει να περάσεις μέσα από αυτήν.
- Οι καλοί μας φίλοι είναι σαν τ' αστέρια. Δεν τα βλέπεις πάντοτε, αλλά ξέρεις ότι πάντοτε υπάρχουν και βρίσκονται εκεί.

ΚΑΠΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Κάποτε ο χρόνος είχε τέσσερις εποχές: τώρα έχει δύο.
Κάποτε δουλεύαμε 8 ώρες: τώρα έχουμε χάσει το μέτρημα.
Κάποτε είχαμε χρόνο να πάμε για καφέ με τους φίλους μας. Τώρα τα λέμε μέσω MSN και Skype.

Κάποτε είχαμε χρόνο να κοιτάξουμε τον ουρανό, να δούμε το χρώμα του, να ακούσουμε το κελήθισμα των πουλιών, να νοιώσουμε την ευωδιά του βρεγμένου χώματος. Τώρα τα βλέπουμε στην τηλεόραση.

Κάποτε παίζαμε με τους φίλους μας ποδόσφαιρο στις αλάνες. Τώρα παίζουμε ποδόσφαιρο στο Playstation.

Κάποτε ζητάγαμε συγγνώμη από κοντά. Τώρα το λέμε και με SMS.

Κάποτε κυκλοφορούσαμε με ταπεινά αυτοκίνητα 1000 κυβικών και ήμασταν χαρούμενοι. Τώρα κυκλοφορούμε με τζιπ 2000 κυβικών και στεναχωριόμαστε που δεν έχουμε τζιπ...3000 κυβικών.

Κάποτε αγοράζαμε ένα παντελόνι και το είχαμε για 2 χρόνια. Τώρα το έχουμε 2 μήνες και μετά παίρνουμε άλλο.

Κάποτε ζούσαμε σε σπίτι 65 τετραγωνικών και...ήμασταν ευτυχισμένοι. Τώρα ζούμε σε σπίτι 120 τετραγωνικών και δεν χωράμε μέσα...

Κάποτε λέγαμε καλημέρα σε ένα περαστικό και τον ρωτούσαμε για την τάδε οδό. Τώρα μας το λέει ο navigator.

Κάποτε πίναμε νερό της βρύσης και ήμασταν μια χαρά. Τώρα πίνουμε εμφιαλωμένο και... αρρωσταίνουμε.

Κάποτε είχαμε τις πόρτες των σπιτιών ανοικτές, όπως και τις καρδιές μας. Τώρα κλειδαμπάρωνόμαστε, βάζουμε συναγερμούς και έχουμε και 5-6 λυκόσκυλα, για να μην αφήσουμε κανέναν να μας πλησιάσει. Είτε είναι καλός, είτε κακός.

Κάποτε είχαμε 2 τηλεοπτικά κανάλια και πάντα βρίσκαμε κάτι ενδιαφέρον να δούμε. Τώρα έχουμε 100 κανάλια και δεν μας αρέσει κανένα πρόγραμμα.

Κάποτε μαζεύομασταν όλη η οικογένεια γύρω από το κυριακάτικο τραπέζι και αισθανόμασταν ενωμένοι και ευτυχισμένοι. Τώρα έχει ο καθένας το δικό του δωμάτιο και δεν βρισκόμαστε μαζί στο τραπέζι ποτέ...

Κάποτε η σκληρή δουλειά ήταν ιδανικό. Τώρα θεωρείται βλακεία.

Κάποτε μας μάγευαν οι φωνές των τραγουδιστών. Τώρα μας ξεκουφαίνουν.

Κάποτε βλέπαμε στην τηλεόραση κινούμενα σχέδια με τον Μίκυ Μάους, τον Σεραφίνο, τον Τιραμόλα. Τώρα βλέπουμε τους Power Rangers και τους Monsters με όπλα και χειροβομβίδες να σκοτώνουν και να ξεκοιλιάζουν...τους κακούς.

Κάποτε είχαμε το θάρρος και τη λεβεντιά να λέμε: «Έκανα λάθος». Τώρα λέμε: «Αυτός φταίει»...

Κάποτε ζούσα με με το μισθό μας. Τώρα ζούμε με τους μισθούς που ΘΑ πάρουμε.

Κάποτε δεν είχαμε φράγκο στην τσέπη, μα ήμασταν τόσο ευτυχισμένοι! Τώρα έχουμε τα πάντα και τρωγόμαστε με τα ρούχα μας.

Κάποτε ιδανικό ήταν να γίνεις αναγνωρισμένος. Τώρα ιδανικό είναι να γίνεις απλά αναγνωρίσιμος.

Κάποτε μας δάνειζε λεφτά ο αδελφός μας. Τώρα μας δανείζουν οι τράπεζες.

Κάποτε κοιτούσαμε στα μάτια τους ανθρώπους. Τώρα τους κοιτάμε στην τσέπη.

Κάποτε δουλεύαμε, για να ζήσουμε. Τώρα ζούμε, για να δουλεύουμε.

Κάποτε είχαμε χρόνο για τον εαυτό μας. Τώρα δεν έχουμε χρόνο για κανένα...

Αυτό το «κάποτε», το έλεγε ΖΩΗ

“ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΠΟΛΛΗ ΕΥΛΑΒΕΙΑ ΣΤΗ ΘΕΟΤΟΚΟ...”

“Να έχετε ευλάβεια σε όλους τους Αγίους της Εκκλησίας, και περισσότερο στη Δέσποινα Μαρία, διότι όλοι οι Άγιοι είναι δούλοι του Χριστού, η δε Θεοτόκος είναι Βασίλισσα του ουρανού και της γης, που παρακαλεί τον εύσπλαχνο Χριστό για τις αμαρτίες μας. Για τούτο πρέπει και εμείς να τιμούμε τη Δέσποινά μας με νηστείες και ελεημοσύνες. Ένας άνθρωπος ονομαζόμενος Ιωάννης νικήθηκε και έγινε κλέφτης, έγινε και καπετάνιος σε 100 κλέφτες· αλλά είχε πολλή ευλάβεια στη Θεοτόκο και κάθε πρωί και βράδυ έλεγε τους Χαιρετισμούς της Παναγίας. Θέλοντας ο πανάγαθος Θεός να τον σώσει για την ευλάβεια που είχε στη Θεοτόκο, έστειλε ένα άγιο ασκητή, τον οποίον άμα είδαν οι κλέφτες τον έπιασαν. Τους λέει ο ασκητής: «Σας παρακαλώ, να με πάτε στον καπετάνιο σας, διότι έχω να σας πω λόγο για το καλό σας». Τον πήγαν στον καπετάνιο και του λέει: «Κράξε μου όλα τα παλληκάρια να έλθουν να σας πω ένα λόγο». Τους κράζει ο καπετάνιος και ήλθαν. Λέει ο ασκητής: «Δεν έχεις άλλον;». «Έχω», λέει, «ένα μάγειρο». Του λέει τότε ο ασκητής: «Κράξε τον να έλθει». Και άμα ήλθε, δεν μπορούσε να δει τον ασκητή ο μάγειρος, αλλά γύριζε το πρόσωπό του σε άλλο μέρος. Τότε του λέει ο ασκητής: «Είς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σε προστάζω να μου ειπείς ποιος είσαι και ποιος σε έστειλε και τι κάνεις εδώ που κάθεσαι;». Αποκρίθηκε ο μάγειρος και λέει: «Εγώ είμαι ψεύτης και πάντοτε το ψέμα λέω, αλλά τώρα, επειδή με έδεσες με το όνομα του Χριστού, δεν μπορώ παρά να ειπώ την αλήθεια. Εγώ λοιπόν είμαι διάβολος, και με έστειλε ο μεγαλύτερός μου να δουλεύω σε τούτον τον καπετάνιο και να τον φυλάω για να τον βρω καμιάν ημέρα που να μη διαβάσει τους Χαιρετισμούς της Παναγίας, να τονβάλω στη κόλαση. Και έχω τώρα 14 χρόνια που τον φυλάω, και δεν βρήκα καμιάν ημέρα που να μη διαβάσει το “Άγγελος πρωτοστάτης”». Τότε λέει ο ασκητής: «Σε προστάζω στο όνομα της Αγίας Τριάδος να γίνεις άφαντος και πλέον να μη πειράξεις τους χριστιανούς». Και αμέσως έγινε άφαντος ο διάβολος σαν καπνός. Τότε δίδαξε ο ασκητής τους κλέφτες και άλλοι έγιναν καλόγηροι και άλλοι πανδρεύτηκαν και έκαναν καλά έργα και σώθηκαν. Για τούτο σας

συμβουλευώ όλους, άνδρες και γυναίκες, να μάθετε το “Άγγελος πρωτοστάτης”, να το λέτε στη προσευχή σας. Και αν θέλετε, να πάρετε το «Αμαρτωλών σωτηρία», που έχει 70 θαύματα της Θεοτόκου, από τα οποία σας είπα ένα για να καταλάβετε”.

Διδάχες Αγίου Κοσμά του Αιτωλού (μνήμη 24 Αυγούστου)

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΟ ΓΑΜΟ

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος έστειλε σε μια πνευματική του θυγατέρα, την Ολυμπιάδα, την κατωτέρω επιστολή σαν «δώρο» για τον γάμο της, που μόλις τέλεσε και της δίνει πολύτιμες συμβουλές για έναν πετυχημένο γάμο. Γράφει:

1. «Άκου λοιπόν Ολυμπιάδα μου: Ξέρω ότι θέλεις να είσαι πραγματική χριστιανή. Και μια πραγματική χριστιανή πρέπει όχι μόνο να είναι, αλλά και να φαίνεται. Γι' αυτό, σε παρακαλώ, να προσέξεις την εξωτερική σου εμφάνιση. Να είσαι απλή.(...)»

2. Με το γάμο, η στοργή και η αγάπη σου να είναι φλογερή και αμείωτη για κείνον, που σου 'δωσε ο Θεός. Για κείνον, που έγινε το μάτι της ζωής σου και σου ευφραίνει την καρδιά. Κι αν καταλάβεις πως ο άνδρας σου σε αγαπάει περισσό-

τερο απ' όσο τον αγαπάς εσύ, μη κοιτάξεις να του πάρεις τον αέρα, κράτα πάντα τη θέση που σου ορίζει το Ευαγγέλιο.

3. Εσύ να ξέρεις ότι είσαι γυναίκα, έχεις **μεγάλο προορισμό**, αλλά διαφορετικό από τον άνδρα, που πρέπει να είναι η κεφαλή. Άσε την ανόητη ισότητα των δύο φύλων και προσπάθησε να καταλάβεις τα καθήκοντα του γάμου. Στην εφαρμογή τους θα δεις πόση αντοχή χρειάζεται για να ανταποκριθείς, όπως πρέπει, σε αυτά τα καθήκοντα, αλλά και **πόση δύναμη** κρύβεται στο ασθενές φύλο.

4. Θα ξέρεις, **πόσο εύκολα θυμώνουν οι άνδρες**. Είναι ασυγκράτητοι και μοιάζουν με λιοντάρια. Σ' αυτό το σημείο η γυναίκα πρέπει να είναι δυνατότερη και ανώτερη. Πρέπει να παίζει το ρόλο του θηριοδαμαστή. Τι κάνει ο θηριοδαμαστής, όταν βρυχάται το θηρίο; Γίνεται περισσότερο ήρεμος και με την καλωσύνη καταπραΰνει την οργή. Του μιλάει γλυκά και μαλακά, το χαϊδεύει, το περιποιείται και πάλι το χαϊδεύει κι έτσι το καταπραΰνει.(...)

5. Ποτέ μη κατηγορήσεις και αποπάρεις τον άνδρα σου για κάτι που έκανε στραβό. Ούτε πάλι για την αδράνειά του, έστω κι αν το αποτέλεσμα δεν είναι αυτό που ήθελες εσύ. Γιατί ο διάβολος είναι αυτός, που μπαίνει εμπόδιο στην **ομοψυχία** των συζύγων.(...)

6. Να έχετε κοινά τα πάντα και τις χαρές και τις λύπες. Γιατί ο γάμος όλα σας τα έκανε κοινά. Κοινές και οι φροντίδες, γιατί έτσι το σπίτι θα στεριώσει. Να συμβάλλεις εκφράζοντας τη γνώμη σου, ο άνδρας όμως ας αποφασίζει.

7. Όταν τον βλέπεις λυπημένο, συμμερίσου τη λύπη του εκείνη την ώρα. Γιατί είναι μεγάλη ανακούφιση στη λύπη, η λύπη των φίλων. Όμως αμέσως να ξαστεριάζει η όψη σου και να είσαι ήρεμη χωρίς αγωνία. Η γυναίκα είναι το **ακύμαντο λιμάνι** για το θαλασσοδαρμένο σύζυγο.

8. Να ξέρεις ότι η παρουσία σου στο σπίτι σου είναι αναντικατάστατη, γι' αυτό πρέπει να το αγαπήσεις μ' όλες τις φροντίδες του νοικοκυριού. Να το βλέπεις σαν **βασιλείό σου**, και να μη συχνοβγαίνεις από το κατώφλι σου. Άφησε τις έξω δουλειές για τον άνδρα.(...)

9. Κράτα την μορφή σου γαλήνια και μη την αλλοιώνεις ούτε με μορφασμούς, όταν είσαι θυμωμένη. Στολίδια τ' αυτιά να 'χουν όχι μαργαριτάρια, αλλά ν' ακούν καλά λόγια και να βάζουν για τα άσχημα λουκέτο στο νου. Έτσι, είτε κλειστά είναι, είτε ανοιχτά, η ακοή θα μένει αγνή.

10. Όσο για τα μάτια, είναι κείνα, που δείχνουν όλο το εσωτερικό της ψυχής. Ας σταλάζει αγνό κοκκίνισμα η παρθενική ντροπή κάτω από τα βλέφαρά σου και ας προκαλεί τη σεμνότητα και την αγνή ντροπή σε όσους σε βλέπουν και σ' αυτόν ακόμα το σύζυγό σου. Είναι πολλές φορές προτιμότερο, για πολλά πράγματα, να κρατάς κλειστά τα μάτια, χαμηλώνοντας το βλέμμα.

11. Και τώρα στη γλώσσα. Θα 'χεις πάντα εχθρό τον άνδρα σου, αν έχεις γλώσσα αχαλίνωτη, έστω κι αν έχεις χίλια άλλα χαρίσματα. Γλώσσα ανόητη βάζει, πολλές φορές, σε κίνδυνο και τους αθώους. Προτίμα κι όταν ακόμα έχεις δίκιο, τη **σιωπή**. Είναι προτιμότερη για να μη ριψοκινδυνεύσεις να πεις ένα άτοπο λόγο. Κι αν έχεις την επιθυμία να λες πολλά, το καλύτερο είναι να σωπαίνεις.(...)

12. Και τούτο πρόσεξε και άκουσε: Μην έχεις αδάμαστη σαρκική ορμή. Πείσε και τον άνδρα σου να σέβεται τις ιερές ημέρες. Γιατί οι νόμοι του Θεού είναι ανώτεροι από την εικόνα του Θεού.(...) Αν από μένα τον γέροντα πήρες κάποιο λόγο πνευματικό, σου συνιστώ να τον φυλάξεις στα βάθη της ψυχής σου.(...) Αν θέλεις πάλι να σου ευχηθώ και το καλύτερο, σου εύχομαι να γίνεις αμπέλι πολύκαρπο, με τέκνα τέκνων, για να δοξάζεται από περισσότερους ο Θεός, για τον Οποίον γεννιόμαστε και προς τον Οποίον πρέπει απ' αυτή τη ζωή να οδεύουμε».

ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΒΟΥΝΙΩΤΙΣΣΑΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΕΡΕΑΣ Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΡΑΜΑΝΤΑΝΑΚΗΣ

ΤΗΛ. 6939187930

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΡΙΩΝ

ΜΑΡΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ-ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΕΞΩΚΚΛΗΣΙ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ (Μαγούλα)

• Τετάρτη 29 Ιουνίου 2011

Πανηγυρικός Εσπερινός 6:15 μ.μ.

• Πέμπτη 30 Ιουνίου 2011

